Lietas arhīva Nr. C-4593-18/6
ECLI:LV:RPPT:2018:1221.C28341916.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2018.gada 21.decembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese M.Miltiņa
ar tiesas sēžu sekretāri S.Renerti
piedaloties prasītāja AAS "/nosaukums/" pilnvarotajam pārstāvim /nosaukums/ un atbildētājas /pers. C/ pilnvarotajai pārstāvei zv.adv./pers. D/ atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu apdrošināšanas akciju sabiedrības "/nosaukums/" vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. C/ par naudas piedziņu.

Tiesa tiesas sēdē

k o n s t a t ē j a

2018.gada 5.septembrī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemts /pers. C/ (turpmāk atbildētāja) pilnvarotās pārstāves zv.adv./pers. D/ pieteikums par lietas izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem, kurā pamatojoties uz Civilprocesa likuma 478.panta pirmo daļu, 479.panta 5.punktu, 480.panta 5.punktu lūgts tiesu izskatīt civillietu apdrošināšanas akciju sabiedrības "/nosaukums/" maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par naudas piedziņu no jauna sakarā ar jaunatklātu apstākli un AAS "/nosaukums/" prasību noraidīt.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018.gada 22.oktobra lēmumu atcelts Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 16.marta spriedums civillietā apdrošināšanas akciju sabiedrības "/nosaukums/" maza apmēra prasība pret /pers. C/ par naudas piedziņu un lieta nodota jaunai izskatīšanai Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesai.

2018.gada 9.novembrī tiesā saņemti apdrošināšanas akciju sabiedrības "/nosaukums/" (turpmāk prasītājs) papildinājumi prasības pieteikumam, kuros lūgts tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam zaudējumus 510,00 *euro* un visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus, valsts nodevu 76,50 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, atzīt prasītājam tiesības saņemt likumiskos procentus par savlaicīgi neatlīdzināto zaudējumu (pēc likmes 6% gadā) no neatmaksātās parāda summas par laika periodu no sprieduma taisīšanas dienas līdz sprieduma izpildei.

Norāda, ka ar Satversmes tiesas 2018.gada 6.jūnija spriedumu lietā Nr.2017-21-01 atzīts, ka "Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas l. punkta "d" apakšpunktu (redakcijā, kas bija spēkā no 2007.gada 1.novembra līdz 2017.gada 15.decembrim) par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam un attiecībā uz personām, kurām apstrīdētā norma tikusi piemērota vai būtu jāpiemēro tiesā, par spēkā neesošu no pamattiesību aizskāruma brīža ".

Tādējādi, lai atzītu faktu, ka lietas izspriešanā piemērotā tiesību norma nav spēkā attiecībā uz atbildētāju, jākonstatē, vai ir radies atbildētājas tiesību aizskārums.

Sprieduma nolēmumu daļā ietverto nolēmumu Satversmes tiesa ir attiecinājusi nevis uz visām personām, bet gan uz konkrētu personu loku - personām, kurām apstrīdētā norma tikusi piemērota vai būtu jāpiemēro tiesā, nosakot normas spēkā neesamības brīdi - pamattiesību aizskāruma brīdi.

Apstrīdētā tiesību norma tika atzīta par neatbilstošu Satversmes 105.pantam, jo Satversmes tiesa uzskatīja, ka izvēlētais līdzeklis leģitīmā mērķa sasniegšanai nav samērīgs.

Laikā, kad notika ceļu satiksmes negadījums un joprojām ir spēkā Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma (turpmāk – OCTA) 36.panta otrās daļas 2.punktā ietvertā norma, kas nosaka transportlīdzekļa vadītāja pienākumu 10 dienu laikā no ceļu satiksmes negadījuma dienas iesniegt apdrošinātājam savu saskaņotā paziņojuma eksemplāru. Atbildētāja šīs prasības neizpildīja, ne OCTA likuma 26.panta otrās daļas 2.punktā noteiktajā termiņā, ne arī pēc atgādinājumu nosūtīšanas.

Prasītāja ieskatā Satversmes tiesas spriedums, vērtējot to kopumā, nepārprotami norāda uz to, ka situācijā, kad Prasītājs ir darījis visu iespējamo, lai iegūtu lēmuma pieņemšanai nepieciešamo informāciju, jo tā rīcībā esošā informācija nebija pilnīga, ir atgādinājis par nepieciešamību iesniegt saskaņoto paziņojumu, lūgumu nosūtot uz transportlīdzekļa vadītāja saskaņotajā paziņojumā norādīto adresi, kas ir arī šīs personas deklarētā dzīvesvietas adrese, ierakstīta sūtījuma veidā, nevar tikt nostādīts nevienlīdzīgā situācijā attiecībā pret personu, kura ir ignorējusi likuma prasības iesniegt saskaņoto paziņojumu, nav atsaukusies uz apdrošinātāja aicinājumiem, jo tas viennozīmīgi radītu prasītāja tiesību uz īpašumu aizskārumu, nevis atbildētājas pamattiesību aizskārumu.

Prasītāja pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā un sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības papildinājumos izklāstītajiem apstākļiem.

Atbildētājas pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina un lūdza prasību noraidīt. Norādīja, ka apstāklis, ka netika iesniegti abi saskaņotie paziņojumi nevar kalpot par pamatu regresa prasībai. Lietā nav pierādījumu tam, ka Atbildētāja ir saņēmusi prasītāja atgādinājumu iesniegt saskaņotā paziņojuma eksemplāru.

Uzklausījusi pušu paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība ir nepamatota un noraidāma sekojošu motīvu dēļ.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.panta pirmo daļu puses savas tiesības realizē sacīkstes formā. Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Kā atzīts tiesību doktrīnā, civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu *(A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna redakcijā, Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2003, 62.lpp)*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

Ar lietas materiāliem apstiprinās, ka 2016.gada 4.oktobrī apdrošināšanas akciju sabiedrība "/nosaukums/" cēla tiesā prasību pret /pers. C/ par naudas piedziņu regresa kārtībā.

Regresa prasības pamats bija OCTA likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunkts, kas uz CSNg brīdi (2015.gada 7.oktobris) noteica, ka apdrošinātājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret transportlīdzekļa vadītāju, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarījis zaudējumus trešajai personai, ja tas nav iesniedzis aizpildītu saskaņoto paziņojumu šajā likumā noteiktajā kārtībā vai nav sniedzis informāciju par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem apdrošinātājam pēc tā pieprasījuma.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 16.marta spriedumu civillietā Nr.C28341916 apmierināta AAS "/nosaukums/" prasība pret /pers. C/ par naudas piedziņu.

Ar 2017.gada 26.aprīļa Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija lēmumu atteikts ierosināt apelācijas tiesvedību sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 16.marta spriedumu, atzīstot, ka nepastāv neviens no Civilprocesa likuma 440.^{2}pantā minētajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

2018.gada 6.jūnijā Satversmes tiesa pēc /pers. C/ konstitucionālās sūdzības izskatīja lietu "Par Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam"

Ar Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2018.gada 6.jūnija spriedumu lietā Nr.2017-21-01 Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunkts (redakcijā, kas bija spēkā no 2007.gada 1.novembra līdz 2017.gada 15.decembrim) atzīts par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 105.pantam un attiecībā uz personām, kurām apstrīdētā norma tikusi piemērota vai būtu jāpiemēro tiesā, par spēkā neesošu no pamattiesību aizskāruma rašanās brīža. Minētajam spriedumam ir likuma spēks, tas ir publicēts VAS "Latvijas Vēstnesis" Nr. 112 (6198), 2018.gada 7.jūnijā.

Latvijas Republikas Satversmes tiesas preses relīzē lietā Nr.2017-21-01 uzsvērts, ka apstrīdētā norma pieteikuma iesniedzējai atzīstama par spēkā neesošu no pamattiesību aizskāruma rašanās brīža.

Līdz ar to atzīts, ka izskatot lietu, Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunkts attiecībā pret lietā norādīto ceļu satiksmes negadījumu nav spēkā un nav piemērojams.

Nav strīda par to, ka laikā, kad notika ceļu satiksmes negadījums un joprojām ir spēkā Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 36.panta otrās daļas 2.punktā ietvertā norma, kas nosaka transportlīdzekļa vadītāja pienākumu 10 dienu laikā no ceļu satiksmes negadījuma dienas iesniegt apdrošinātājam savu saskaņotā paziņojuma eksemplāru. Tomēr minētā tiesību norma nerada regresa prasījuma tiesības.

Tādējādi tiesa atzīst, ka nav likumīga pamata prasību apmierināt un prasība kā nelikumīga noraidāma.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteica lūgumu piedzīt no Prasītāja par labu Atbildētājai tiesāšanās izdevumus par juridiskās palīdzības sniegšanu 181,50 *euro* apmērā, pievienojot zvērinātas advokātes Radas Matjušinas izsniegtu rēķinu (lietas 107.lapa). Lietas materiālos atrodas /pers. D/ pilnvara un orderis zvērinātai advokātei pārstāvēt šajā civillietā atbildētājas intereses (lietas 68.-69.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.pantu ar lietas vešanu saistītie izdevumi, tai skaitā izdevumi advokāta palīdzības samaksai, ir atlīdzināmi pantā norādītajā apmērā. Saskaņā ar minētā panta trešo daļu, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu atbildētājam.

Ņemot vērā minēto atzīstams, ka no Prasītāja Atbildētājas labā piedzenami izdevumi par advokāta palīdzības sniegšanu. Apstāklim, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, ka šos izdevumus Atbildētāja būtu samaksājusi, tiesas ieskatā nav izšķirošas nozīmes, jo iesniegtais rēķins par advokāta palīdzības apmaksu liecina, ka minēto izdevumu apmaksu Atbildētājai ir jānodrošina. Tāpat norādāms, ka Civilprocesa likums, tiesai lemjot par advokāta izdevumu atlīdzināšanu, nav izvirzījis kā kritēriju izdevumu apmaksai kvīts nepieciešamību. Ņemot vērā, ka izsniegtā rēķina summa nepārsniedz Civilprocesa likumā noteikto maksimālo atlīdzības summu, tiesas ieskatā minētie izdevumi piedzenami no prasītāja atbildētājas labā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}panta prasībām tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97., 189.-193.,204.^{1} pantu tiesa

n o s p r i e d a

apdrošināšanas akciju sabiedrības "/nosaukums/ nams" vienkāršotās procedūras **prasību** pret /pers. C/ par naudas piedziņu - **noraidīt.**

Piedzīt no apdrošināšanas akciju sabiedrības "/nosaukums/ nams" par labu /pers. C/ tiesāšanās izdevumus 181,50 *euro* apmērā.

Noteikt apdrošināšanas akciju sabiedrībai "/nosaukums/ nams" termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā - 2018.gada 21.decembra Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, Rīgā Daugavgrīvas ielā 58.

Tiesnese M.Miltiņa